

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11Cpr/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420205599
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4420205599.4

Uznesenie

Okresný súd Topoľčany sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom, v právnej veci žalobcu: J. F., T.. XX.XX.XXXX, H. XXX, XXX XX Y. T. R., proti žalovanému: Dopravní podnik mesta Děčína, a.s., Dělnická 106, 405 29 Děčín VI., Česká republika, IČO: 622 40 935, o zaplatenie náhrady mzdy a iné, takto

rozhodol:

- I. Súd vyhlasuje, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavuje.
- II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Nové Zámky dňa 21.12.2020 ako bývalý zamestnanec domáhal od žalovaného ako bývalého zamestnávateľa zaplatenia náhrady mzdy, zaplatenia 13. a 14. platu, náhrady dovolenky, náhrady stravného, náhrady nákladov za školenie vodičov a zaplatenia 500 000 Kč a ochrany osobnosti.
2. Uznesením Okresného súdu Nové Zámky č.k. 6C/91/2020 - 48 zo dňa 27.01.2021 bolo rozhodnuté, že súd konanie zastavuje podľa ustanovenia § 9 CSP a žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznáva. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie žalobca a Krajský súd v Nitre Uznesením č.k. 5Co/15/2021 - 99 zo dňa 26.02.2021 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
3. V ďalšom konaní Okresný súd Nové Zámky Uznesením č.k. 6C/91/2020 - 115 zo dňa 23.06.2021 zastavil konanie v časti o ochranu osobnosti, z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti a žalovanému v časti o ochranu osobnosti nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie žalobca a Krajský súd v Nitre Uznesením č.k. 5Co/63/2021 - 132 zo dňa 31.08.2021 odvolanie žalobcu odmietol a žalovanému voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uznesenie Krajského súdu v Nitre nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2021.
4. Dňa 20.12.2021 Okresný súd Nové Zámky postúpil žalobu o náhradu mzdy, zaplatenie 13. a 14. platu, náhrady dovolenky, náhrady stravného, náhrady nákladov za školenie vodičov tunajšiemu súdu, ako súdu kauzálnemu príslušnému podľa § 23 písm. d) CSP. Dňa 17.01.2022 Okresný súd Nové Zámky postúpil tunajšiemu súdu podanie žalobcu označené ako dovolanie proti Uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/63/2021 - 132 zo dňa 31.08.2021, ktorým odmietol odvolanie žalobcu voči Uzneseniu č.k. 6C/91/2020 - 115 zo dňa 23.06.2021, ktorým súd zastavil konanie v časti o ochranu osobnosti.
5. Riešenia pracovnoprávných sporov vychádza z čl. 9 Základných zásad Zákonníka práce, zamestnanci a zamestnávateľa, ktorí sú poškodení porušením povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov, môžu svoje práva uplatniť na súde. Zamestnávateľa nesmú znevýhodňovať a poškodzovať zamestnancov preto, že zamestnanci uplatňujú svoje práva vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov.

Dopĺňa ho normatívne ustanovenie § 14 Zákonníka práce, podľa ktorého spory medzi zamestnancom a zamestnávateľom o nároky z pracovnoprávnych vzťahov prejednávajú a rozhodujú súdy.

6. Podľa § 316 odsek 1, 2 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný súdny poriadok (ďalej len „CSP“), individuálny pracovnoprávny spor na účely tohto zákona je spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom vyplývajúci z pracovnoprávnych a iných obdobných pracovných vzťahov.

7. Za individuálny pracovnoprávny spor sa považuje aj spor, ktorý vyplýva zo zásady rovnakého zaobchádzania, ak súvisí s individuálnym pracovnoprávnym sporom. Predmetom konania sú tak nároky vyplývajúce z individuálneho pracovného pomeru. Právna teória však pod pojmom individuálny pracovnoprávny vzťah chápe právny vzťah medzi zamestnancom a zamestnávateľom ako individuálnymi účastníkmi pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je v protiklade s tzv. kolektívnym pracovnoprávnym vzťahom, ktorého aspoň jedným účastníkom je kolektívny orgán (napr. zväz zamestnávateľov, odborová organizácia alebo zamestnanecká rada).

8. Súd z potvrdenia o zamestnaní zo dňa 14.02.2020 zistil, že žalobca ako zamestnanec a žalovaný ako zamestnávateľ mali uzatvorenú pracovnú zmluvu na dobu neurčitú. Druhom dohodnutej práce bola pozícia vodiča autobusu v mestskej hromadnej doprave. Žalobca bol zamestnaný v pracovnom pomere u žalovaného od 15.05.2008 do 07.08.2018.

9. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Súd skúmal právomoc vo veci žaloby žalobcu voči žalovanému podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“).

11. Podľa článku 1 ods. 1 nariadenia toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej moci (acta iure imperii).

Podľa článku 4 ods. 1 nariadenia, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa článku 5 ods. 1 nariadenia, osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

Podľa článku 20 ods. 1 nariadenia, vo veciach individuálnych pracovných zmlúv sa právomoc určí podľa tohto oddielu bez toho, aby bol dotknutý článok 6, článok 7 bod 5, a v prípade konania začatého proti zamestnávateľovi článok 8 ods. 1.

Podľa článku 21 ods. 1 nariadenia, zamestnávateľa s bydliskom v členskom štáte možno žalovať:

a) na súdoch členského štátu, v ktorom má bydlisko, alebo

b) v inom členskom štáte:

i) na súdoch podľa miesta, kde alebo odkiaľ zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu, alebo na súdoch podľa miesta, kde naposledy prácu vykonával, alebo

ii) ak zamestnanec prácu nevykonáva alebo nevykonával obvykle v jednej krajine, na súdoch podľa miesta, kde sa nachádza alebo nachádzala prevádzkareň, ktorá zamestnanca najala.

Podľa článku 26 ods. 1 nariadenia, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

Podľa článku 28 ods. 1 nariadenia, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

12. Vzhľadom na to, že predmetné konanie sa začalo 21.12.2020, právomoc súdov SR v konaní s cudzím prvkom (v tomto súdnom konaní cudzí prvok je zastúpený tým, že žalovaný, ktorý je zamestnávateľom má sídlo na území Českej republiky) je potrebné posudzovať podľa nariadenia, a to podľa článku 21, 26 a 28 nariadenia, pretože prejednávaná vec je sporom vo veci individuálnych pracovných zmlúv a uvedené ustanovenie ukladá žalobcovi povinnosť uplatniť svoj nárok proti zamestnávateľovi na súde členského štátu v ktorom má zamestnávateľ bydlisko (sídlo), resp. na súde podľa miesta, kde alebo odkiaľ zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu, alebo ak ju nevykonával zamestnanec v jednej krajine, na súdoch podľa miesta, kde sa nachádza alebo nachádzala prevádzkareň, ktorá zamestnanca najala. Z hľadiska teritoriálnej a časovej pôsobnosti je zrejmé, že nariadenie sa vzťahuje na oba zmluvné štáty, Českú republiku ako i Slovenskú republiku. Splnená je i podmienka vecnej pôsobnosti nariadenia, pretože ide o spor týkajúci sa náhrady mzdy, náhrady za dovolenku, náhrady za stravenky a náhrady za školenie vodičov, ktoré vyplývajú z individuálnej pracovnej zmluvy, ktorú žalobca ako zamestnanec uzatvoril so žalovaným ako zamestnávateľom.

13. Z doterajších zistení súdu vyplýva, že žalovaný má sídlo v Českej republike. Na to, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd konať, je súd povinný v zmysle § 161 CSP prihliadať kedykoľvek počas konania. Medzi základné podmienky konania, za splnenia ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť, patrí podmienka právomoci súdu. Európsky súdny dvor vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že nariadenie vo všetkých svojich ustanoveniach, a to i tých, ktoré sa týkajú súdnej príslušnosti (právomoci) smeruje k zachovaniu práva žalovaného účinne sa v konaní brániť. Súčasťou práva účinne sa brániť je prirodzene i právo byť žalovaný pred vhodným súdom. Tým je v zmysle článku 4 ods. 1 nariadenie súd štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko. Tento princíp (byť žalovaný pred vhodným súdom) je článkom 21 ods. 1 nariadenia posilnený tak, že v sporoch z individuálnych pracovných zmlúv, kedy je žalovaným zamestnávateľ majú obligatórnu príslušnosť súdy štátu, v ktorom má zamestnávateľ bydlisko alebo v inom členskom štáte, a to na súdoch podľa miesta, kde alebo odkiaľ zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu, alebo na súdoch podľa miesta kde sa nachádza alebo nachádzala prevádzkareň, ak zamestnanec nevykonáva prácu obvykle v jednej krajine.

14. Žalovaný je v postavení zamestnávateľa a v takomto prípade sa právomoc súdov konať neposudzuje podľa pravidiel o všeobecnej právomoci podľa článku 4 ods. 1 nariadenia, ale podľa pravidiel o obligatórnej právomoci podľa článku 21 nariadenia, na základe ktorých právomoc konať vo veci žaloby žalobcu majú súdy Českej republiky, keďže súd zistil, že žalovaný ako zamestnávateľ už v čase začatia tohto súdneho konania mal sídlo v uvedenej krajine.

15. Vzhľadom na neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania spočívajúci v nedostatku právomoci súdu vo veci konať, súd podľa článku 28 ods. 1 nariadenia vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a podľa § 161 ods. 2 CSP konanie vo veci zastavil.

16. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko z obsahu spisu mal preukázané, že stranám sporu trovy konania doposiaľ nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Topoľčany, písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku (musí byť v ňom uvedené ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a uvedená spisová značka tohto konania) a podľa § 363 Civilného sporového poriadku (musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.